

ШКІЛЬНА СТЕЖИНА

Щомісячна газета Ємільчинської ЗОШ І-ІІІ ступенів №1

Випуск №74

28 лютого 2017 року

На допомогу нашим захисникам

Коли ми співпереживаємо, допомагаємо тим, хто нас захищає у лиху годину, коли не стоїмо осторонь благодійності, тоді вирощуємо у собі паростки доброти, гуманності, патріотизму.

Всі ми знаємо, що зараз Україна переживає нелегкі часи. Йде війна. Молоді хлопці та чоловіки стоять на кривавім полі бою, а ми сидимо в теплому будинку і маємо все, що потрібно для повноцінного життя.

На початку лютого у нашій школі пройшла акція: учнівський

та педагогічний, колективи, обслуговуючий персонал гуртом зібрали кошти на допомогу учасникам АТО.

Завдяки активній участі вчителів та учнів було зібрано 6 тисяч 118 гривень. На зібрані гроші були куплені теплі речі (білизну, шкарпетки, рукавиці), засоби гігієни, каву, чай, згущене молоко, шоколад.

Також ми написали лист нашим захисникам, у якому висловили найкращі побажання.

Ми всі дуже сподіваємося, що ці речі допоможуть нашим бійцям виконувати свій обов'язок у цю люту та холодну зиму. А солодощі розрадіють їх у хвилини відпочинку.

Дякуємо всім, хто долучився до акції допомоги нашим захисникам.

Ткач Владислава, 7-Б клас

Небесна Сотня лине в синє небо

Небесна Сотня

Небесна Сотня—плаче Україна

В руїнах горя, болю і біди.

Небесна Сотня—душі в небо линуть,

А на землі знов множаться хрести.

Вже натерпілися, і крові вже по вінця,

А скільки слів написано й віршів.

Небесна Сотня в серці українця

З безмежним болем, що пече в душі.

Піду до пам'ятного знаку і скажу:

“Ми не забудемо ніколи вас, герої!”.

Я Богу помолюся й попрошу:

“Пошли нам миру, щастя і здоров'я,

Дитячих посмішок, родинного тепла,

Щоб люди один одного любили

І Україна вільною була!”

В скорботі знов схилюлися дерева,

Сьогодні свічка пам'яті горить.

Небесна Сотня лине в синє небо,

Небесна Сотня вічно буде жить!

А ми повинні пам'ятати

Той чорний день гіркої втрати.

Шиманський Олексій, 9-А клас

20 лютого 9-А клас провів захід вшанування пам'яті Героїв Небесної Сотні. Події на Майдані, що відбулися з 17 по 21 лютого 2014 року, сколихнули всю Україну, не залишили байдужими жодного серця. На захисті Революції Гідності пліч-о-пліч стояли юнаки і дівчата, літні люди та люди поважного віку. В ті буремні дні загинули 110 чоловік. В одну мить обірвалось життя, надії та сподівання. Наймолодшому, Войтовичу Назару, було лише 17 років, він був студентом 3-го курсу, обожнював живопис. Голодюк Устим загинув у 19-

річному віці, був волонтером. Гурин Роман теж мав лише 19 років, був студентом. Максимов Дмитро (19 років) був срібним та бронзовим призером з дзюдо. Найстаршому серед загиблих Наконечному Івану було 83 роки. 28 років було Жеребному Володимирі. Він працював викладачем коледжу. Гриневичу Едуарду, Байдовському Сергію — по 28 років. Серед загиблих п'ять наших земляків, родом з Житомирщини: Балюк Олександр (Новоград-Волинський район), Зайко Яків (м. Житомир), Кемський Сергій (м. Коростень), Мазуренко Павло (смт Любар), Прохорчук Віктор (смт Володар-Волинський).

Не дожили, не доконали, не побачили майбутнє своїх дітей та онуків...Вся Україна з глибоким сумом в день річниці запалює свічку пам'яті. Ми її запалили також і вшанували пам'ять героїв хвилиною мовчання.

Шиманський Олексій, 9-А клас

Виступ гуртківців "Творча майстерня"

В рамках тижня зарубіжної літератури гурток "Творча майстерня" підготував виступ для молодших школярів "Бережіть книгу!". Для дітей були підбрані загадки про книгу, розігрувалась сценка про важливість берегти книги. За правильні

відповіді учні отримували подарунки (обгортки, гумки, закладки) - все те, що повинно бути у справжнього школяра. Ролі виконували: Королева Книг—Горбатюк Софія (7-А), Постраждала Книжечка—Стратулат Олена (6-Б), Хлопчик, який беріг книги—Федук Юля (10), Архіварус—Гайченя Вікторія (6-Б), Бібліотекар—Горбатюк Анна (6-Б), Лікар Айболить—Олексієнко Оксана (7-А), та наш постановник—учитель зарубіжної літератури—Дідус Ірина Миколаївна. Нам, учасникам гуртка, було цікаво поспілкуватися і з учи-

телями, які також розгадували наші загадки, посміхалися веселій грі акторів.

Хочеться побажати всім школярам, щоб вони дружили з книгою, берегли її, бо вона—джерело мудрості і знань.

Горбатюк Софія, 7-А клас

Знай і виконуй правила дорожнього руху

03 лютого в нашому класі відбулася виховна година "Знай і виконуй правила дорожнього руху".

До виховної години ми власноруч готували дорожні знаки, малювали малюнки, підготували вірші на тему дорожнього руху.

Ми повторювали правила дорожнього руху, безпечний шлях з дому до школи і назад. Розгадували загадки, аналізували різні дорожні ситуації, зображені на малюнках, слухали вірші, відповідали на запитання.

Ми всі були активними. Нам було весело та цікаво. В кінці години ми отримали медальки. А ще

ми зрозуміли: щоб уникнути травм і нещасних випадків, всі повинні знати та дотримуватись правил дорожнього руху.

Учні 2-Б класу

З кожним роком діти підрос-тають, стають більш самостійними, самі ходять вулицями.

Тому повинні знати правила дорожнього руху. Неважко вивчити правила, набагато важче кожного дня їх дотримуватись. Незнання або невміння дотримуватись певних правил, необережність часто призводить не тільки до втрати здоров'я, а навіть життя. І, на жаль, часто нещастя трапляються з дітьми. Метою виховної години було нагадати учням, наскільки важливо знати і дотримуватись правил дорожнього руху. Змусити кожного замислитися над своєю поведінкою на дорогах і зробити відповідні висновки. *Вихователь ГПД Сітайло Ірина Михайлівна*

Мова - це скарб

*Мова—це скарб, що лежить в глибині,
І не кожна людина його може знайти!*

*Моя мова із всіх мов найкраща,
Ніби перла в глибині морській,
Серед інших вона найбагатша,
І завжди вона там, де мій дім!
Моя мова — прекрасні Карпати!
Вона там, де бурхливий Дніпро,
Де зустріне мене моя мати,
Поцілує так ніжно в чоло!
Моя мова — життя України!
Завжди рідна і любя вона,*

*Без неї немає родини!
Без неї не буде життя!
Зберігати її ми повинні,
Щоб, як злато, сіяла вона,
Адже вічно ми будемо винні,
У тім, що зосталась одна.
Мова — скарб, мова — перла людини,
Та не кожен побачить її,
Якщо мову забрать у дитини,
То не буде більш мови в житті!
То ж зберігаймо її і надалі,*

*Щоб вона, немов квітка, цвіла.
Розцвітатиме мова із нами,
І буде жить вічно вона!*

Гзовська Валентина, 11-А клас

Кожного року у школі відбувається тиждень рідної мови. Не став винятком і цей рік. Учителі української мови Шпак Валентина Миколаївна та Сокирко Антоніна Володимирівна разом зі своїми вихованцями підготували тематичну виставку, усний журнал та вікторину "Люби і вивчай українську мову". Детальніше про події тижня—у наступному номері газети.

А що ви знаєте про Нобелівську премію?

Заснована Нобелівська премія згідно із заповітом науковця Альфреда Бернарда Нобеля, який винайшов динаміт. Весь свій статок він призначив на фінансування міжнародної премії. Згідно з його волею, річний прибуток від цієї спадщини має ділитися на 5 рівних частин між особами, які попереднього року найбільше прислужилися людству в різних галузях діяльності: фізики, хімії, фізіології або медицини, літератури і за особливі досягнення перед людством у справу миру (Нобелівська премія миру). А з 1968 року премія присуджується ще й з економіки. Заповіт Нобеля спочатку був

сприйнятий скептично. Рідня Нобеля вважала себе обділеною і намагалася признати заповіт незаконним. Але, на щастя, цього не ста-

лося. Вручення премій почалося 1901 року. Нобелівські премії вручаються щороку під час урочистої церемонії в Стокгольмському концерт-холі 10 грудня — в роковини смерті Альфреда Нобеля. Кожен лауреат отримує з рук монарха золоту медаль із зображенням засновника премії Альфреда Нобеля і диплом. Грошова частина премії переказується лауреатам згідно з їхніми побажаннями. Дуже часто лауреати переказують гроші на благодійність. А це майже 1 млн. доларів! Ще один факт: четверо науковців виявилися двічі лауреатами Нобелівської премії. Варто зазначити, що серед лауреатів премії дуже мало жінок. Загалом лише 44 рази Нобелівську премію отримували жінки із майже 800 лауреатів. Між тим, виявляється, що не всі лауреати були щасливі отримати почесну нагороду. Зокрема, від премії відмовилися Ле Дих Тхо, Жан-Поль Сартр, Річард Кун, Адольф Бутенандт, Борис Пастернак і Гергард Домагк. За статистикою, найбільше Нобелівських премій з фізики, хімії та медицини дісталось американ-

цям — 43%. Середній вік нагороджених Нобелівською премією — 59 років. А ви знали, що лауреат Нобелівської премії має обов'язково з'явитися на церемонії у чорному фракі? Така вже традиція. Шкода, звичайно, що серед лауреатів ще немає українців, але у нас є ще всі шанси, щоб здобути премію. Можливо, саме серед нас підростає юний науковець,

котрий прославить нашу Україну на весь світ.

01 лютого у стінах нашої школи в рамках тижня зарубіжної літератури пройшов захід, присвячений Нобелівській премії саме у галузі літератури, у якому взяли участь 11-А та 11-Б класи.

Левченко Світлана, 11-Б клас

Тиждень зарубіжної літератури

З 30 січня по 03 лютого учні школи мали нагоду взяти участь у тижні зарубіжної літератури, який включав в себе: виразне читання балад світової літератури учнями 7-х класів, марафон ілюстрованих стіннівок у вигляді реклами відомої книжки, інтелектуальну гру за вивченими творами М.Гоголя, Ч.Діккенса, А.Чехова з учнями 6-х класів, усний журнал (засідання літературно-драматичного гуртка «Творча майстерня») «Слов'янські театральні традиції», літературну конференцію «В поколінні генію усі народи —

рідня» (Нобелівська літературна премія), круглий стіл «Основи школи юного диктора. Вимоги до ч и -

тання поетичних, публіцистичних текстів, оголошень, привітань», конкурс -гру «До нас мандрує каз-

ка». Анкетування «Який ти казковий герой?», вікторину юного літератора «Шляхами літературних епох» серед 8-х класів, брейн-ринг «Від епохи Античності до Романтизму».

М и , восьми-класники, брали участь у вікторині «Слідами літературних епох». Вікторина тривала 45 хвилин, але попри такий маленький проміжок часу наші класи зуміли зрівнятися своїми вміннями та знаннями з зарубіжної літератури. Учні з цікавістю відповідали на запитання, подорожуючи давньою Античністю, глибоким Середньовіччям та культурним Відродженням.

Найбільше нам сподобався конкурс «Чорний ящик», а також цікаво було здогадуватись, з якого твору цитата.

Ми ніби поринули в ті часи: Античність—колиску європейської культури, Середньовіччя—добу патріотичних боїв, Відродження—мистецтво гуманної людини. Подорожуючи літературними епохами, ми не тільки обмінялися своїми знаннями, а й дізналися ще багато цікавого.

Серпутько Анна, 8-Б клас

Наш клас - спортивний

В житті нашого 8-А класу завжди був спорт. Вперше ми потрапили до спортзалу в другому класі, завдяки вчителю фізичної культури Онопченку Сергію Григоровичу. Тоді на заняття з волейболу пішли лише Омельченко Вікторія та Авраменко Богдан. Згодом до них приєдналися Омельченко Юлія, Наумовець Анастасія, Піскун Анастасія, Кейбіс Вікторія, Дзюба Карина. У п'ятому класі нас під свою опіку взяв Романуха Віктор Анатолійович.

Ми займаємося волейболом вже 4 роки і не думаємо зупинитись. На даний момент ми маємо багато нагород за перемоги. П'ять дівчат з нашого класу перебувають у складі районної команди 2003 р.н., яка у 2016 році отримала перше місце в Чемпіонаті області серед дівчат і перше місце в

Чемпіонаті з паркового волейболу серед дівчат 2003 р.н. в м. Городниці.

Наша команда завжди бере участь у Чемпіонатах України. Учениця нашого класу Омельченко Анастасія зараз перебуває на Чемпіонаті України серед дівчат 2002р.н. в м. Харків.

Також ми кожного року захищаємо

честь школи в Спартакіаді школярів, де в 2016 році вибороли перше місце. Учень нашого класу Авраменко Богдан брав участь у Чемпіонаті області серед юнаків 2002 р.н., де команда займала перші місця.

У нашому спортивному житті існує не лише волейбол. Також ми граємо в гандбол та баскетбол. Наумовець Анастасія і Піскун Анастасія беруть участь у змаганнях з легкої атлетики. На сьогоднішній день ми маємо разом 36 медалей за перші—треті місця з волейболу.

Друзі, приєднуйтеся до нас, займайтесь спортом, і у вас завжди буде гарний настрій, підтягнуте та пружне тіло і бажання досягати поставленої мети.

Кейбіс Вікторія, 8-А клас

Героя не забуваємо

З 2015 року наш клас є підшефним над сім'єю загиблого випускника нашої школи, учасника АТО Макаручука Юрія Валентиновича. Учні класу мали велике бажання підтримати цю сім'ю. Ми вітаємо їх з багатьма святами, даруючи солодкі подаруночки. Батьки завжди гостинно приймають нас і раді бачити, що про їхнього сина пам'ятають. Інколи матері дуже важко згадувати про свою кровинку, вона до цих пір має надію, що її син живий. Але особливо рада приходу гостей маленька сестричка, яка, не розуміючи всього, з усмішкою розповідає про свого братика, про те, як сильно вона його любить.

Мама загиблого бере активну участь у житті школи, вона є ініціатором багатьох ідей, з якими ми допомагаємо іншим бійцям АТО. Ми запрошуємо сім'ю на різні шкільні заходи. Також ми зібрали всю інформацію про Юрія, відвідавши його батьків, за допомогою різних інформаційних джерел, і виконали пошукову роботу.

Учні нашого класу вважають, що героїв потрібно пам'ятати. Ці люди стоять на

полі бою за мир і спокій в Україні, вони прагнуть мати незалежну і могутню країну. Ми всіляко повинні підтримувати їх, неважливо чим, навіть маленька листівка, написана від щирого серця, наповнює їх новими силами і вірою, що перемога на їхньому боці.

Макаручук Юрій Валентинович народився 21 червня 1992 року в ФРН в м. Лихе у родині військовослужбовця. У 1993 році сім'я переїхала у с. Березники, де в 1998 році Юрій пішов у перший

клас. У 2002 році переїхав на постійне місце проживання в смт Ємільчине, де продовжив навчання у ЗОШ № 1. Після закінчення школи у 2011 році був призваний на строкову службу в ЗСУ. Проходив підготовку у Золочівському навчальному центрі і продовжував службу в патрульно-постовій роті в/ч 3030 м. Київ. Після служби працював на різних роботах. Був сержантом 30-ї окремої механізованої бригади м. Новоград-Волинського. 19 березня 2014 року призваний в ряди ЗСУ. Він стояв на блок постах у Миколаївській та Запорізькій областях. На початку серпня вирушив в зону АТО у Донецьку область. Зник 08 серпня 2014 року в ході ударно-пошукових дій БТГр бригади в районі Мар'янівки Донецької області на пункті пропуску Маринівка-Куйбишево. Був захований як тимчасово невпізнаний захисник України на Алеї слави Краснопільського кладовища м. Дніпропетровська. Упізнаний за експертизою ДНК. Перезахоронений 19 березня 2015 року на кладовищі в смт Ємільчине Житомирської області.

Омельченко Юлія, 8-А клас

Над випуском працювали:

Учасники курсів "Практичної журналістики", "Основи створення друкованих видань" (керівник: Палько Наталія Миколаївна), учні 8-А класу (класний керівник Боровик Ніна Олексіївна)

Головний редактор: Кейбіс Вікторія

Художні редактори: Авраменко Богдан, Наумовець Вікторія

Журналісти: Ткач Владислава, Горбатюк Софія, Серпутько Анна, Левченко Світлана, Шиманський Олексій, Кейбіс Вікторія, Омельченко Юлія